

לא אנחנו לא חיות, רק בני אדם?

אני אוהב בעלי חיים, ולעיתים אני גם מבקר בגן החיות. תמיד אני נעצר ליד הכלוב של הקופים ומסתכל בהם שעה ארוכה.

לא, הקופים אינם מצחיקים אותי. להיפך: הם מעוררים בי מחשבות עצובות. הם מזכירים לי את האדם... לכל בעלי החיים האחרים לא אכפת בכלל מה אנחנו עושים ליד הכלוב שלהם. הם פשוט לא מתעניינים בנו. אתה יכול לשעות להם פרצופים, לצעוק ולצחוק, והם נשארים אדישים.

לא כן הקוף. אתה רואה מיד שהוא אינו חי חיים עצמאיים, הוא תמיד ערני, ועיניו השחורות מתרוצצות. הוא מתעניין בכל דבר ומנסה לחקות את האדם. אתה מושיט יד והוא עושה כמוך. אתה מגרד בראשך והוא בראשו. בהתחלה אתה נהנה וצוחק, אבל אחרי רגע אתה שואל את עצמך: בן אדם, על מה אתה צוחק?!?

האם אנחנו איננו מתנהגים כמו הקופים?

ספר אחד בפריז מחליט לשנות את התסרוקות של הנשים. כעבור חודש - מסתלקות כל הנשים בעולם "כמו בפריז".

חייט אחד בלונדון מחליט לקצר את השמלות בעשרה סנטימטרים וכל הנערות בעולם כבר מתהלכות בירכיים חשופות.

והגברים - שתיק "גיימס בונד" בידם - האם אינם חקיינים כמו הקופים?

מדוע אנו צוחקים על הקופים - הרי אנחנו מתנהגים בדיוק כמותם!